

15. søndag efter Trinitatis

Salmevalg

751 Gud ske tak og lov

29 Spænd over os dit himmelsejl

400 Så vældig det mødte os

321 O Kristelighed

678 Guds fred er glæden i dit sind

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas

Mens de var på vandring, kom Jesus engang ind i en landsby, og en kvinde ved navn Martha tog imod ham. Hun havde en søster, som hed Maria; hun satte sig ved Herrens fødder og lyttede til hans ord. Men Martha var travlt optaget af at sørge for ham. Hun kom hen og sagde: ”Herre, er du ligeglad med, at min søster lader mig være alene om at sørge for dig? Sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig.” Men Herren svarede hende: ”Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.

Prædiken

Den her lille, skønne fortælling, om Jesus, der besøger Martha og Maria, er faktisk en meget passende fortælling her ved konfirmationsforberedelsens begyndelse. I konfirmander er dukket op, fordi I vil konfirmeres; I vil bekræftes i jeres kristne tro. Det lyder højtideligt og alvorligt; men inden I får det indtryk, at I skal slæbes igennem 8 måneders ørkenvandring med en sortklædt præst i en gammel og kedelig kirke, hvor I skal lære om gamle og for længst glemte fortællinger, så kan jeg forsikre jer om, at I allerede er konfirmerede. Når vi bliver konfirmeret, bekræfter Gud, hvad han allerede én gang har fortalt os, nemlig at han er vores far, og at han elsker os. Grunden til at vi har konfirmationsforberedelse, det er for, at I kan få det at vide. Vi skal nemlig have at vide, at Gud elsker os, for at troen kan forplante sig i os, spire og gro og skabe liv og glæde og kærlighed omkring os. Hver gang vi fortæller om Jesus, som vi jo tror er Gud, så er der altid noget i fortællingen, som vi på latin kalder et pro me

eller et pro nobis. Det betyder: for mig og for os. For alt, hvad Jesus gjorde og fortalte handlede om vores liv og om hans kærlighed til os. Jesus levede for vores skyld.

Og så kan det måske være, at I synes det er kedeligt. Måske bliver nogen af jer også forlegne og irriterede, når jeres forældre fortæller jer, at de elsker jer. Men det er alligevel godt og dejligt at vide det.

Se, i den her fortælling om Martha og Maria kommer Jesus på besøg. Det er nok så væsentligt at lægge mærke til. Jesus kommer til dem. De skal ikke opsøge ham eller anstrenge sig for at finde ham. Han kommer af sig selv, og med sit besøg gør han Martha og Maria en stor ære. Det var ikke almindeligt, at velansete mænd besøgte enlige kvinder.

I den kendsgerning, at Jesus kommer og besøger Martha og Maria, er en stor del af kristendommens pointe udtrykt. For i kristendommen er det ikke menneskets opgave at opsøge og finde Gud. Den store fortælling i kristendommen, der begynder juleaften, handler om, at Gud kommer til os. Og Gud har et budskab; Gud vil os

noget. Og så kan vi enten forsøge at sørge for den fine gæst, varte op og bekymre os om gæstens velbefindende – det er naturligvis al ære værd – eller vi kan sætte os ved hans fødder og lytte. Ligesom Maria. For Jesus er kommet for at fortælle os noget afgørende. Og imens suser Martha og mange os andre rundt og bekymrer os og betjener hinanden, så det ser ud som om, vi laver noget fornuftigt og yder en stor og ærværdig indsats.

I Guds øjne er det ikke vores opgave at yde en stor og ærværdig indsats. Det bedste, vi kan gøre, er at tage imod Guds kærlighed. Den er allerede lagt i vores hænder. Vi kan værne om den, glæde os over den og sætte vores lid til den. Så vil den forandre os. Vi kan også vælge at være ligeglade; så vil det forhærde os. Når Guds kærlighed virker i os, så kan den virkelig forandre os. Fordi den ikke vil forandre os.

Forandringen er en forvandling af vores ånd. Forandringen giver os tillid, selvtillid, tro og glæde. Den kalder os ud af vores selvtilstrækkelighed, og lader os opdage verden, os selv og hinanden på ny. Den ryster vores spinkle

livsfundament, når vi forsøger at opbygge en tilværelse baseret på vores egne evner. Også når vi tror, vi skal basere livet på vores egen evne til at elske. Det skal vi ikke. For kærligheden er en gratis gave; den er et mirakel. I kristendommen kalder vi det for nåde, og det latinske ord for nåde er ”gratia”. Kærligheden kan vi ikke regne ud; den bliver lagt i vores hænder, og så kan vi tage imod den og tage os af den; men vi kan aldrig fremtvinge den. Så forsvinder den som sand mellem fingrene. Kærligheden kommer bag på os, overrasker os, overvælder os.

Det er faktisk målet med konfirmationsforberedelsen: at I skal blive overvældet af Guds kærlighed. Ligesom Maria, der satte sig ned og lyttede til Jesus, fordi hun blev overvældet af det, han sagde. Hun ville ikke andet, hun kunne ikke andet. Hun blev for en stund revet ud af denne verdens jagen efter vind. Hun opdagede, at livet er tomhed, når vi fylder det med 2025-mål og kompetenceprofiler; når det hele tiden går ud på at uddanne os til en fremtid, vi ikke kender. Og når alt det, vi lægger vægt på, kun er færdigheder og økonomisk vækst.

Jeg kunne også gribe i egen barm og fortælle, at jeg ofte er mere optaget af at fylde kirken end at forkynde Guds Ord. Og nu vil jeg ikke kommentere på, hvordan det går med nogen af delene. Men jeg fortæller det, fordi vi kan miste blikket for det væsentlige alle steder.

Og hvad er så det væsentlige: det er at lytte til Guds Ord og lade sig forandre af det. Som der stod i Salmernes Bog: Men at være Gud nær er min lykke! Nu er Gud kommet nær os. Så nær nogen kan komme. Og Gud kender os fuldstændig. Se øjet i loftet. Det ser ind i hjertet. Og så tænker vi måske: Åh nej! Så ser det jo også alt det, jeg forsøger at skjule for andre. Jeg har også hemmeligheder, som ingen må kende til. Jo, de hemmeligheder ser Gud; og alligevel elsker Gud os. Det er det væsentlige. At vi ikke skal skjule os og undskylde os og varte Gud op. Vi kan i Guds nærvær være forvissede om, at vi har modtaget den største kærlighed. Hvordan kan jeg sige det: Jo, kig engang op på alteret. Dér ser I den korsfæstede, Jesus Kristus; han hænger også dér, over korbuen: Større

kærlighed har ingen, end den, der sætter sit liv til for sine venner. Amen.

Kirkebøn

Vores Far i himlen,
tak for det liv du giver os,
for alle gode gaver til sind og krop.
Hjælp os til at leve hver dag i tillid til din kærlighed og omsorg.

Åbn vores sanser, og væk vores tanker
så vi overgiver os til din og hinandens kærlighed.

Du rige Gud, ét har du for øje:
at finde os som dine sjæleskatte og dine perler.
Tak fordi vi er dine udvalgte, hellige og elskede.

Jesus, du der blev født i Betlehem.

I dag beder vi særligt for alle børn.

Giv dem et hjem. Lad dem vokse op i fred, omgivet af kærlige mennesker.

Giv os et sind der ser dig i ethvert barn, så vi arbejder for en verden, hvor ingen børn skal fryse eller sulte, hvor ingen skal flygte eller slås.

Livets Herre,

send os ud i verden med kraft og styrke.

Giv os del i det liv, som kalder på vores engagement
så vi tager os af alle svage og hjælpeløse,
arbejdsløse og hjemløse.

Gud, hvert øjeblik erfarer vi din nåde,
i hvert åndedrag mærker vi dit liv.

Det takker vi dig for. amen.